

Velkomst ved FOA Aalborgs generalforsamling

23. april 2013

Den Danske Model er under angreb. Regeringen er i fuld gang med at underminere Den Danske Model til fordel for uindskrænket statsstyring.

Prøv engang at forestille jer en sådan ny verden. Et sms-vælde, hvor skiftende finansministre via deres mobiltelefon dikterer løn- og arbejdsvilkår for os lønmodtagere. Nogle vil måske mene, at det er utopi.

At det aldrig vil komme til at ske. Men vi så det jo med SAS-forhandlingerne, hvor Corydon med mobil i hånd bankede SAS-medarbejderne på plads, så de til sidst sagde ja til SAS-ledelsens brutale krav om lønnedgang og øget arbejdstid.

Og det kunne meget nemt blive vores tur, næste gang vi skal mødes med arbejdsgiverne i 2015.

Det er jo kommet frem, på trods drøftelse af offentlig-hedslovsdrøftelser, at lockouten er planlagt fra regeringens og KL's side. At KL simpelthen har fået lovning på et regeringsindgreb, hvis LC ikke accepterer KL's diktater. Så er det ikke så underligt, at lærerne og underviserne ikke føler, at der har været reelle forhandlinger. Det hele har været og er fortsat skuespil fra KL's side. Forhandling på skrømt. De gør jo grin med os. Med fagbevægelsen. Med Den Danske Model.

Vi KAN ikke være med til det. Vi VIL ikke være med til det.

For hvem bliver så den næste faggruppe, der skal trynes? Sygeplejerskerne? FOAs medlemmer? Politibetjentene? Hvem ved?

Det vi ved, er, at regeringen er gået reform-amok, og at de reformer der indtil videre er blevet gennemført er på bekostning af de svageste i vores samfund. Senest Reform af kontakthjælpen og SUn og Vækstpakke.

Nu er turen så kommet til de offentligt ansatte. For det er os, der skal betale for selskabsskattelettelserne, som vil dræne velfærdsstaten for menneskelige ressourcer. Det er os, der skal betale for "moderniseringen" af den offentlige sektor. Og tag ikke fejl. Modernisering betyder ikke, at det skal gøres mere cool og hip at være offentligt ansat. Det betyder nedskæringer, mistro, stress og sygdom.

Thorning og Corydon er i fuld gang med at underminere to stolte institutioner i Danmark. For det første den velfærdsstat, som socialdemokratiet selv har været hovedarkitekt bag.

Foringelserne af kontanthjælpen, af fleksjob, førtidspension og SU var ikke ligefrem, hvad der var lagt i ovnen til, da Thorning var i opposition.

I S og SF's fælles plan, "Fair Løsning", blev VK-regeringens økonomiske politik udsat for en sønderlemmende kritik. Her argumenterede man for, at spare-vejen var den forkerte medicin for Danmark, og at den blot ville gøre alting værre.

Søvndal og Thorning mente derimod, at der var brug for offentlige investeringer, og at alle – stor som lille – måtte stå sammen om at få Danmark tilbage på fode. Jeg var ret stor tilhænger af Thornings og Søvndals plan. For mig virkede det som den rette medicin, og det virkede netop "fair".

Men da de så endelig fik magt, som de havde agt, skal jeg love for, at der kom andre boller på suppen. Siden overdragelsen af magten har vi set det ene stykke efter det andet af vores velfærdsstat brutalt blive snittet væk som overflødig fedt. Nedsæringspolitikken er fortsat, blot i et højere gear. Det er ikke en socialdemokratisk regering værdigt. Og det er ikke holdbart.

Den anden stolte danske institution, som Thorning og Corydon er igang med at underminere, er den vi kalder Den Danske Model.

Men hvad er det, der er så godt ved den her Danske Model? Hvorfor er det, at vi farer i flint, hver gang vi føler, at Den Danske Model er under angreb?

Jo, for det første sikrer Den Danske Model ganske almindelige lønmodtagere indflydelse på deres arbejdsliv. Uden fagforeninger og kollektive overenskomster skulle lønmodtagere selv forhandle med arbejdsgiveren, og i en situation, som vi er i nu, med høj arbejdsløshed, ville det hurtigt udvikle sig til løndumping, fordi lønmodtagere ville underbyde hinanden for at få et af de sparsomme job. Vi ville hurtigt få amerikanske tilstande i Danmark.

For det andet sikrer Den Danske Model, at arbejdsgiverne og lønmodtagerne føler et medansvar for de kollektive aftaler, som de selv har forhandlet og sat deres fingeraftryk på. Det er med til at sikre, at aftaler rent fak-tisk bliver ført ud i livet og ikke modarbejdes af vrangvillige arbejdsgivere eller lønmodtagere.

For det tredje er Den Danske Model med til at skabe et langt mere stabilt arbejdsmarked, end vi ser i de fleste andre lande, hvor løn- og arbejdsvilkår er politisk bestemt. Der tales meget om konkurrenceevne for tiden, om at skabe gode rammevilkår for erhvervslivet. I den sammenhæng er stabilitet og fred på arbejdsmarkedet en vigtig parameter, som ofte glemmes i den politiske debat.

Og alle disse fordele er regeringen og KL i gang med at ofre på nedsæringspolitikens alter.

Vi KAN ikke være med til det. Vi VIL ikke være med til det.

Jeg er blevet inviteret til at give en peptalt på Uddannelsesforbundets Regionale stormøde i morgen på Hotel Hvide Hus. Det glæder jeg mig til. Det er rart, at kunne få mulighed for at give faglige kolleger moralsk opbakning, når de befinder sig i en slags gidseltagning.

Skulle vi ikke herfra generalforsamlingen give underviserne en støtte-/og solidaritetshilsen.

Hvem er Uddannelsesforbundet.

Uddannelsesforbundets organiserer bl.a. underviserne på AMU, daghøjskolerne, erhvervsskolerne, VUC, TAMU og ungdomsskolerne.

De er også lockoutet på trods af at de ikke har samme regler som folkeskolelærerne.

Eneste begrundelse, jeg kender er, at arbejdsgiverne har haft et ønske om at få en stor volumen på selve lockouten.

Ikke så besynderligt, men slet ikke rimeligt. For formålet har jo været at ramme folkeskolelærerne på deres arbejdstidsregler.

Netop det, at Uddannelsesforbundets medlemmer er røget med i KLs og regeringens raid mod lærerne, har haft stor betydning for FOAs medlemmer.

Muligheden for 26 ugers uddannelse, hvis man er ved at blive smidt ud af dagpengesystemet, er ikke brugbar på grund af lockout.

Tryghedspuljen, som skulle hjælpe opsagte til at komme videre, kan heller ikke bruges! Og mange er blevet afskediget.

Medlemmer på SOSU-uddannelse kan ikke gøre uddannelsen færdig og er dermed ikke nødvendigvis sikret arbejde før uddannelsen er færdiggjort.

Mange mister en påregnelig højere løn ved ikke blive færdig til normeret tid på uddannelse.

Og sådan kunne jeg blive ved.

Liberal Alliances mål om 40.000 færre offentligt ansatte nås i maj måned.

Så det er rigtig træls. Kampen om den danske model koster mange anstrengelser og også mange penge. Derfor har afdelingsbestyrelsen besluttet, at donere et beløb som gave til Uddannelsesforbundet, som er dem, vi har mest samarbejde med og kommer nærmest FOA-medlemmer.

Et beløb svarende til ca. 5 kr. pr. medlem i deres forbund. Ikke en herregård, men en støtte til den kamp de kæmper lige nu. Den kamp, der som sagt tidligere, meget nemt kan blive vores kamp næste gang, vi skal forhandle løn i 2015.

Flere har spurgt til, om vi ikke også skal vise vores sympati gennem en sympatistrejke, Vi har i hovedbestyrelsen sat to betingelser op for det. For det første skal LO, Lærerenes Centralorganisation, ønske det og bede om det.

For det andet skal beslægtede fagforeninger på skoleområder deltage i en sympatiaktion. Her skal BUPL som minimum deltage og også gerne HK, 3F m.fl.

Det er også sådan, at en sympatikonflikt skal varsles med fire uger og hvem tør næsten tro på endnu fire ugers lockout.

Det vil være katastrofalt for ungerne, men også for hele voksenuddannelsesområdet.

Ironisk nok er dem regeringen bakker op om en lockout af, også er dem de har udset til at få uddannet, så der kan komme skred i de private investeringer og arbejdspladser.

Lad os håbe, at der blæser mildere vinde, når vi i 2015 skal i gang med vores overenskomstforhandling.

Velkommen til FOA Aalborgs generalforsamling 2013.

Velkommen til FOAs gæster.

Velkommen til FOA Aalborgs ansatte, som for nogens vedkommende også er gæster.

Velkommen til FOAs pensionister og i det hele taget velkommen til FOA Aalborgs medlemmer.

Lad os starte med en sang – der ligger sanghæfter på bordene.

Jeg vil foreslå at vi tager: Livstræet

Jeg vil starte med at bekræfte at generalforsamlingen er lovligt indvarslet. Dagordenen er trykt både i FOA Aalborg Nyt 1/2013 og senest i FOA Aalborg Nyt 2/2013

Er der nogen af en anden mening??

På bordene ligger:

- Sanghæftet som vi lige har brugt
- FOA Aalborg Nyt marts 2013 incl. forretningsorden og dagsorden
- Den skriftlige beretning som også indeholder regnskab og budget
- Kuglepenne og blokke
- Jeg ønsker ordet-kort
- Ja og nej-kort

Vi er i gang med dagsordenen og vi har tidligere vedtaget en forretningsorden for generalforsamlingen.

Den er optrykt i sidste FOA Aalborg Nyt, som sagt ligger på bordene i dag.

Skal den læses op?

Vi har nu godkendt en køreplan og kan gå til første punkt på dagsordenen, nemlig valg af dirigenter.

Her vil afdelingsbestyrelsen foreslå Dorte Lund Lillelund og Jan Jensen.

Er der andre forslag??

Jeg vil hermed overlade styringen af generalforsamlingen til dirigenterne.

Endnu engang velkommen.